

● **נשיא לבנון, שארל חילו, העומד לבקר בפאריס, יבקש מנשיא צרפת להתערב במיכסוף המים הישראלי-ערבי.** בקשתו, שכבר הועברה בשקט לפאריס: שהנשיא דהיגול יבטיח חלוקה שקטה של המים, ילחץ על ישראל להשלים עם חלוקה זו, הסית מקורות הודיעים כי פירוש החלוקה הפחתה ניכרת בכמות המים אשר תוכננה למובילי-המים הארצי. הלבנונים סבורים, שהשפעתה המחודשת של צרפת במרחב, בצירוף קשריה עם ישראל, מבטיחים סיכוי כלשהו למאמץ ההרגעה.

● **באותו זמן ינסה דהיגול להופיע במרחב כמתווך אפשרי, כשבידו הצעה להסדר-שלום כולל, פחות-אזויותר עליפי הצעות שהושמעו בישראל מפי הפעולה השמית.** על רקע זה יש להבין את הצעת עורך השבועון ד"אן אפריק להקמת פד"ד ציה שמית, והצעת עיתון מארוקאי המס' תמד על מקורות גוליס' טיים, להקמת פדרציה של ארץ-ישראל. ייתכן שיש קשר בין הצעות אלה לבין הודעת אדגאר פור, שליח דהיגול ב' קאהיר, כאילו אמר לו עבד-אל-נאצר, שהוא ר" צה בפתרון-שלום, וכי "יש גם בישראל חוגים הרוצים בפתרון כזה". דהיגול מקווה, שהופעתו כמתווך תחזיר לצרפת את השפעתה הנושנה ב' מרחב.

● **ארצות-הברית, מצידה, תנסה להזיז את המתח, עליו הצעה ליישם ראל ולערבים להגי דול את פוטנציאל המים מקורותי פד"ד שום. לצורך זה תציע הענקת תקציבים עצומים להקמת מפעלי-המתקנה קונבנציונאליים בירדן, בלבנון ובישראל — אף שמחיר תוצרתם יהיה גבוה מאד — "עד ש' אפשר יהיה לנצל כוח גרעיני להתקנה זולה".**

● **למרות שהרוב במפלגה הליברא-לית מעוניין במע' רך עם חרות, יית' כן מאוד כי המי' עומ' יצליח לסכל שאיפה זו. מאחר ש' כל חיסובי המערך מבו' טיים על פאריסי, על סמך ההנחה שלכל אחד משני הצדדים יש בדיוק 17 מנדטים בכנסת, הרי פרי' שחם של החיכים הפרוגרסיביים מן המפלגה הליבראלית תשנה את מאזן-הכוחות. לחרות יהיה קשה מאד להסכים לפאריסי עם מפלגה קטנה ממנה, והליבראליס' לא יוכלו להסכים למערך ללא-פאריסי.**

● **פרשת נידוני קאהיר תעלה בקרוב מחדש. יהיה זה עם הופעת ספורו של עורך-הזין שלמה כהן-צידון, וראמה באלכסנדריה, המוקדש למהנדס שמואל עזרא, אשר ניתלה ב'1955 בקאהיר, לאחר שנמצא אשם בשייכות לאירגון-חבלה ישראלי, אשר הסמין פצצות בבתי-קולנוע ובמוסדות אמריקאים במצרים. בספר זה, בו יופיעו כתמים שחורים מחוקים, מאפשר הפרקליט-הסופר יליד-אלכסנדריה שיחזור מחדר של המאורעות. אירגון עולי מצרים יפנה אליו, כנראה, שינצל את קשריו בחו"ל כדי להביא להפחתת עונשם ושיחרורם של הנידונים היושבים עדיין בכלא קאהיר.**

● **סיכוך חדש הצפוי בפרשת פינני התושבים של שכונת סומייל: משרד-הדתות יתערב נגד הפינני. עיריית תל-אביב, המעוניינת להמי' שין בסלילת כביש אבן-גבירול, מוכנה לשלם כמעט כל סכום שתדרוש משפחת ברוקלי, המתגוררת במיבנה היחיד העומד עדיין בדרך הסוללים. המשפחה דרשה 50 אלף ל"י, מבקשת עתה דירה בצפון-תל-אביב. שליח משרד-הדתות הודיע לה לפתע, כי המיבנה היה בשעתו מיסג, ועלין אין להעבירו לידי העיריה להריסה.**

● **לוי אשכול מעיין באפשרות החרמת ספרו של חגי אשר. וגניזתו. הוא פנה למשרד-הספרים דוב יוסף, כדי שיקבע אם רשאית הממשלה להחרים את הספר, מאחר שהוא חובר על-ידי אשד, תמורת משכורת ממשרד-הבטחון — דבר ההופך את יצירתו לרכוש המשרד. אם כן, רשאי שרי-הבטחון אשכול לגנוז את היצירה שמומנה לפי פקודת שרי-הבטחון ב'גוריון.**

על קבר בריוחאי. משרד-הדתות מצא את הסעיפים המתאימים בחוק, והאפוסטרופוסות הוסקעה.

● **לא תקבור!** מיד לאחר מכן הגיעה פקודה ממשרד-הדתות בירושלים לראשי ה' חברה-קדישא הספרדית בצפת, האוסרת קבר רב תמים בבית-העלמין בעתק, בסירת ה' שייך לעדה הספרדית. כאשר לא נענו ראשי-העדה לצו, קברו שם אשה מכובדת, הוגש נגדם משפט פלילי. היה זה אולי המיקרה הראשון שמשרד-הדתות הפעיל את תקנות-החירום ואת זרוע החוק נגד עסקנים דתיים במדינה.

המרידות העדתית בצפת הגיעה לשיאה, והעסקנים הספרדיים החליטו לנצל את השי' כי ביום המישי שעבר חש שעין זו רועדת. ביום שמי הוטב מצבו למראית-עין, והוא אמר למבקרו כי הוא מקווה להשתתף בישיבת הממשלה ביום הראשון. אך בשבת חלה לפתע הרעה: סימני-שתוק נתגלו ב' חלקים שלונים, בצד השמאלי של גופו. הרופ' אים החליט כי, עליו להישאר לטיפול ולי' בדיקות ממושכות.

מפלגות

הקולות של ב"ג

● **אתם רואים למה הוא לא יכול להמשיך ולכתן כמזכיר המפלגה?** שאל איש מז' כירות מפא"י את חבריו, בצאתם מן הישי' בה השבועות של השבוע שעבר.

כי לפני שנפתחה הישיבה, נידמה היה שנפתרה שאלת מינויו של יו"ר הוועדה המתמדת, בת 91 החברים, אשר תנהל את עבודתה המעשית של ועידת מפא"י הקרו' ב'ג. היה מובן שכולם, כי יהיה זה סגן יו"ר הכנסת, ישראל ישעיהו, נאמן-אשכול. מזכיר המפלגה, ראובן ברקת, אף היה האיש שהעלה הצעה זו ושרמית. לדיון.

למשה דין היתה דעה אחרת. הוא תבע שהיו"ר ייקבע רק על-ידי חברי הוועדה המתמדת, שהיה כולם צירי הוועדה החדשה, ולא ימונה "מלמעלה", על-ידי צירי הוועדה הקודמת. בתפנית מפתיעה, הודיע ברקת שהוא מסכים עם תביעת דין, ומינויו של ישעיהו נידחה.

היתה זו תפנית אחת, מתוך שורת תפי' גיות ארוכה מקצה אחד של המפלגה אל הקצה השני. כלומר: מצידו של אשכול, לצידם של ב'ג-גוריון ותומכיו. כל עוד נראה כי המפלגה נמצאת בשלב של איחוי קרעים ופשרות, השלימו ראשיה עם מישחק-הנד' נדה של המזכיר הכללי, אולם לאחרונה גברה ההרגשה, כי הגיע הזמן להכרעות חד-משמעיות. מי שאינו מוכן לכך — כמו ראובן ברקת — יצטרך ללכת.

● **כמו ג'ונסון. שלושת ימי הוועידה, מה' 16 עד ה'19 בפברואר הקרוב, נחשבים בעיני צמרת המפלגה כימי הכרעה. בשביל אשכול, הסביר אחד מעוררי המקורבים ביותר, "פברואר הרבה יותר חשוב ממועד הבחירות לכנסת. בשבילו — אלה הבחירות האמיתיות".**

ראשי-הממשלה אף מנהל מערכת-בחירות בהתאם לתחושתו. כל עבודה ממשלתית שאינה חיונית נדחת הצידה, כדי לאפשר לו להופיע בפני סניפי המפלגה ועסקניה. מטרתו: לשכנע את החברים כי אין דרך חזרה לימי ב'ג-גוריון, כי המערך עם אחדות-העבודה חייב לקום, כי הדיבורים על שינוי שיטת-הבחירות ופרשת-לבון הם דבר-הבל מיותרים.

לפי הערכה מפורחת, יש לאשכול סיכוי יים מצויינים לצאת מן הוועידה העשירית של מפא"י כמנהיג בלתי-מעורר. השאלה היא רק, מה תהיה מידת-הישיבה של האופוזיציה. "גם לנשיא ג'ונסון", הסביר אחד מאנשיו, "היה ברור מראש שינצח. השאלה היתה רק כמה קולות יגייס בכל זאת ב"ג — הוא בארי גולדהטר".

על כן הלך גם אשכול בדרכו של ג'ונסון: הבטיח כל דבר לכל אחד. אפילו לצעירי המפלגה, הלוסטים עין אל עמדות-הצמרת, המבטיח שאין להם מה לחשוש מפני המערך. אין כל כוונה לשלב את מפא"י אחדות-העבודה בצמרת מפא"י. על כל פנים, לא בשלב הראשון. מה יהיה אחרי השלב הראשון? התשובה תלויה במספר הקולות שיצליח לגייס ב"ג אחר — הוא ב'ג-גוריון.

רת

אני מצפת, אני מצפת

● **בצפת אין רוב ראשי ספרדי. מכהן שם, רב צפת אשכנזי, שימחה כהן קפלון, המתייחס אל האממינים הספרדיים כבזוי גלוי ותוקפני, למרות שאלה מהחיים את רוב הציבור הדתי בעיר. בהמשך שנים ניסו ראשי הוועדה המוצהר, במשפט על משרד-הדתות כי ידאג למינוי רב שני, כמקובל בכל עיר, אך משרד-הדתות לא רצה להי' כנסת במחלוקת עם הרב האשכנזי.**

● **ביניהם הכבד הרב קפלון עולו על הספרדים ועל מוסדותיהם, ניסה לשבור את המנהיגות הספרדית בעיר על-ידי נישולה מעמדות-ההשפעה. תחילה נפתחה מערכת גנדי-הרבנים הספרדיים, המבלים את ימות השבוע ליד קברו של שמעון בריוחאי במירון. פקחי משרד-הדתות, שפעלו בהש' ראתו של הרב האשכנזי, טענו כי רבנים ישראים אלה נספלים לתיאור, עוסקים ב' קבצנות ומלכלכים את האתר הקדוש. כדי לסלקם, צריך היה לבטל את האפו'ס-רופסות של ראשי העדה הספרדית בצפת**

הסיגאר כבה

● **פעתו של ראשי-העיר המפא"יי, אברהם כהן. הקשר בין הספרדים לבין ראשי-העיר התבסס גם על חילוקי-הדעות שפרצו בין הכהן לבין הרב קפלון, כחוצאה מידיעות שהגיעו לראשי-העיר, כי הרב מזולזל ביום-העצמאות, מסיף למערכה של הציבור הי' דתי נגד העירייה.**

● **גם החותמת נרדף. לאחר שהובטחה עזרת ראשי-העיר, החליטו ראשי העדה הי' ספרדית לבחור לעצמם רב ראשי, גם ללא עזרת משרד-הדתות.**

● **הבחירה נפתחה על הרב הצעיר דויד דין, שכיהן אותה שעה כרב ראשי בלימה, בירת פרו. משנודע הדבר בירושלים, גבר הכעס על נכבדי צפת. כי השם דויד דין לא היה זר לאנשי משרד-הדתות. הם ידעו כי הרב הצעיר (34) הינו למדן מופלג, אדם חביב ובעל השפעה רוחנית גדולה על צאן מר' יתמו. אולם הם לא שכתו לגו על חטאו הקדמון: אלא שהם שהמפד"ל דאגו לכך כי כרב ראשי ספרדי בישראל ייבחר הרב יצחק נסים, ולא מתנגדו המושבע הרב הי' מנוח יעקב משה טולדאנו, היה זה דויד דין, שהתגורר אז בירושלים, אשר הוגש בקשה לצירע-לנאני נגד הבחירה. בית-המש' פט העליון אף פסל בשעתו את הבחירה, דבר שאילץ את המפד"ל להגיש לכנסת חוקת-שריר מיוחד, שאיפשר את המשך כהונתו של הרב נסים.**

● **הרב דויד דין נרדף מאז על-ידי כל עסי (המשך בעמוד 12)**